

8.15.2021 - 12-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 3): Нехай веселяться небеснії, нехай радуються земляни,* бо показав владу рукою Своєю Господь,* Він смертю смерть подолав,* первістоком з-поміж мертвих став,* визволив нас із глибин аду,* і подав світові велику милість.

Тропар (г. 1): У Різдві дівство зберегла Ти,* в успенні світа не оставила Ти, Богородице.* Переставилася Ти до життя, бувши Матір'ю Життя.* І молитвами Твоїми* ізбавляєш від смерти душі наші.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 3): Воскрес Ти нині з гробу, Щедрий,* і нас візвів із брам смерти;* нині Адам веселиться і радіє Єва,* разом же і пророки з патріярхами безустанно оспівують* божественну могутність влади Твоєї.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак, (глас 2): В молитвах невисипущу Богородицю* і в заступництвах незамінне уповання* гріб і умертвіння не втримали.* Бо як Матір Життя до життя переставив той,* хто вселився в утробу приснодівственну.

Прокімен (глас 3): Співайте Богові нашому, співайте;* співайте цареві нашому, співайте (Пс 46,7). Стих: Всі народи, заплещіть руками, кликніть до Бога голосом радості (Пс 46,2).

Прокімен (глас 3):

Величає душа моя Господа і возрадувався дух мій у Бозі, Спасі моїм (Лк. 1,46-47).

Апостол: (1Кр 15,1-11):

Браття і Сестри, пригадую вам Євангелію, яку я вам проповідував, яку ви і прийняли, в якій і стоїте. Нею ви також спасаєтесь, коли держите її такою, як я вам проповідував; інакше ви увірували надармо. Я бо вам передав найперше те, що й сам прийняв був: що Христос умер за наші гріхи згідно з Писанням; що був похований, що воскрес третього дня за Писанням; що з'явився Кифі, потім дванадцятьом; опісля ж з'явився він більш, як п'ятистам братів разом, більшість яких живе й досі, деякі ж померли. Опісля з'явився Якову, згодом усім апостолам. А наостанку всіх, немов якомусь недоносові, з'явивсь і мені; бо я найменший з апостолів, я недостойний зватись апостолом, бо гонив Церкву Божу. Благодаттю Божою я є те, що є, а благодать його в мені не була марна; бож я працював більше всіх їх, та не я, але благодать Божа, що зо мною. Чи то я, отже, чи то вони, – так ми проповідуємо, і так ви увірували.

(Флп 2,5-11):

Браття і Сестри, плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі. Він, існуючи в

Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж – хресної. Тому і Бог його вивищив і дав йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.

Алилуя (глас 3): Стих: На Тебе, Господи, уповав, щоб не осоромитись навіки (Пс 30,2).

Стих: Будь мені Богом захисником і домом пристановища, щоб спасти мене (Пс 30,3).

Стих: Воскресни, Господи, в упокій Твій, Ти і кивот святині Твоєї (Пс 131,8).

Стих: Клявся Господь Давидові істиною і не відречеться її (Пс. 131,11).

Євангеліє: (Мт 19,16-26):

У той час один юнак приступив до Ісуса й каже: “Учителю! Що доброго маю чинити, щоб мати життя вічне?” Ісус сказав до нього: “Чому мене питаєш про те, що добре? Добрий є один тільки (Бог). Як хочеш увійти в життя, додержуй заповідей.” “Яких?” – питає його. А Ісус до нього: “Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідкуй криво, поважай батька-матір і люби ближнього твого, як себе самого.” Каже юнак до нього: “Все це я зберіг ізмалку. Чого мені ще бракує?” “Якщо хочеш бути досконалим”, – сказав Ісус до нього, – “підди, продай, що маєш, дай бідним, і будеш мати скарб на небі; потім приходь і йди за мною.” Почувши це слово, юнак відійшов смутний, мав бо велике майно. Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Істинно кажу вам: Трудно багатому увійти в Небесне Царство. Іще кажу вам: Легше верблюдові пройти через вушко в голці, ніж багатому увійти в Боже Царство.” Почувши це, учні здивувалися вельми і сказали: “Хто ж тоді може бути спасений?” Ісус глянув на них пильно й мовив: “У людей це неможливо, Богові – все можливо.”

(Лк 10,38-42; 11,27-28):

В той час увійшов Ісус в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.” Озвався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.” Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озвався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Замість Достойно:

Ангели, бачучи успішність Пречистої, здивувалися, як Діва возходить з землі на небо. *Ірмос (глас 1):* Перемагаються закони природи у тобі, Діво чиста: бо дівственне є різдво, і смерть наперед заповідає життя; по різдві діва, і по смерті жива. Спасаєш завжди, Богородице, насліддя твоє.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).* Чашу спасення прийму і ім'я Господнє призову (Пс. 115,4). Алилуя (х3).